



# ÎNVIETAREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învietarea Domnului", cartierul Dacia, Iași

## Cei pe care îi socotim păcătoși pot fi mai vrednici de mântuire decât noi



Sf. Atanasie  
cel Mare,  
icoană

Dacă am vedea chiar cu ochii noștri pe cei care greșesc, să nu-i osândim. Că zece pași depărtându-se cineva de la fața noastră, nu știm ce a făcut față de Dumnezeu sau de este Dumnezeu cu dânsul. Că Iuda vânzătorul, când se lumina spre joi, împreună cu Hristos era și cu ucenicii Lui, iar tâlharul era între tâlhari și între ucigașii de oameni. Iar, după ce a venit ziua de vineri, Iuda s-a dus într-un întuneric cel din afară, iar tâlharul, împreună cu Hristos, în Rai s-a sălășluit. Pentru aceea nu se cade să osândim pe omul care greșește, de vreme ce Domnul îl va judeca.

Să ne aducem aminte, fraților, de Domnul Care zice: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați!”. Și iarăși, de Apostolul care ne învață zicând: „Cel ce pare că stă să se păzească, să nu cadă”. Și iarăși: „Păzește-te pe tine ca nu cumva să fii ispitit și tu”. Că mulți la arătare au greșit, dar în taină s-au pocăit și iertare au dobândit și pe Sfântul Duh L-au primit. Deci, cei care ni se par nouă că sunt păcătoși, la Dumnezeu sunt drepecți, pentru că păcatele lor le vedem, dar pocăința lor n-o vedem. Că și Filimon acela, măscăriciul din Egipt, numai un lucru mare de pocăință a făcut și a ajuns la măsura Sfântului Macarie, pustnicul.

De aceea, de am vede a chiar cu ochii noștri pe cei care greșesc, să nu-i osândim.

Drept aceea, acela care judecă pe cei ce greșesc își răpește pentru sine dregătoria lui Hristos. Și unul ca acela este un antihrist, adică potrivnic al lui Hristos.

Dar cine ar fi știut milostivirea cea multă a lui Dumnezeu, de n-ar fi arătat-o El singur oamenilor, primind pe păcătoșii care se pocăiesc, precum pe desfrânata, pe vameșul sau pe Manase cel spurcat, care 52 de ani a slujit idolilor, iar după aceea într-un ceas